

міліції і органів фінансового контролю – це врегульована фінансово-правовими та адміністративно-правовими нормами, погоджена за метою, часом і місцем необхідна спільна діяльність міліції і органів фінансового контролю, за якої вони реалізують взаємний вплив один на одного і на суспільні відносини з метою виявлення відхилень від встановлених стандартів і порушень принципів законності, ефективності й економії використання матеріальних і фінансових ресурсів, спрямований на можливість вжиття коригуючих заходів, притягнення до відповідальності, здійснення заходів для запобігання або мінімізації таких порушень у майбутньому.

Зважаючи на наявність комплексу об'єктивних причин, які не сприяють взаємодії та координації діяльності ОВС та органів державного контролю на фондовому ринку, пропонуємо перелік організаційних заходів щодо покращення функціонування вищеназваних органів:

- 1) добитися чіткого розуміння учасниками взаємодії мети і завдань фінансового контролю на фондовому ринку;
- 2) підвищувати самостійність працівників контролюючих та правоохоронних органів у виборі засобів і прийомів при здійсненні узгоджених заходів;
- 3) забезпечити дотримання учасниками взаємодії, її організаторами та керівниками законності у процесі здійснення фінансового контролю;
- 4) розробити нормативно-правову основу розмежування компетенції учасників взаємодії на рівні законодавчих актів;
- 5) використовувати комплекс сил і засобів взаємодіючих органів контролю;
- 6) забезпечити конфіденційність даних, які використовуються у процесі взаємодії;
- 7) здійснювати безперервний обмін інформацією взаємодії між державними органами у здійсненні фінансового контролю;
- 8) забезпечити відомчий процесуальний контроль і організація взаємодії з боку керівників взаємодіючих органів.

Бойко А.Ю.

курсант курсу 3 курсу ФПФПВВ
ННПФМГБВВ НАВС

ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ ТА РОЗВИТКУ СИСТЕМ ЗАЛПОВОГО ВОГНЮ

Одним з широко поширених, досить ефективних і перспективних вогневих засобів польової артилерії сухопутних військ капіталістичних держав є реактивні системи залпового вогню (РСЗВ). Найважливішими їх якостями вважаються раптовість і висока щільність вогню, що ведеться в дуже короткі терміни по площинним цілям з великим ступенем ураження як

у наступі, так і в обороні, практично за будь-якої погоди вдень і вночі. З появою касетних бойових частин (БЧ) реактивні системи залпового вогню стали здатні наносити суцільне ураження живій силі по всій площині розподілу некерованих ракет (НКР) при стрільбі залпом.

До позитивних якостей РСЗВ іноземні фахівці відносять наступне: можливість маневру вогнем, високу мобільність самохідних пускових установок (ПУ), що знижує уразливість їх від вогню артилерії і ударів авіації противника, простоту конструкції багатьох зразків, порівняно малу масу і відносно низьку вартість виробництва пускових установок, можливість монтажу артилерійських частин ПУ однієї модифікації на шасі декількох типів (гусеничних, колісних, що буксируються).

Однією з основних завдань РСЗВ за кордоном вважають боротьбу з танками та іншими броньованими машинами. При цьому стрільба ведеться в основному з закритих вогневих позицій касетними БЧ, спорядженими кумулятивно-осколковими бойовими елементами (БЕ) і протитанковими мінами. В даний час розробляються протитанкові кумулятивні БЕ, самонавідні на ціль на кінцевій ділянці траєкторії, що, на думку західних військових фахівців, дозволить вести ефективну боротьбу з танками до підходу їх до переднього краю.

Серед недоліків реактивних систем залпового вогню зарубіжні експерти називають такі: збільшується розсіювання боеприпасів при стрільбі в порівнянні з нарізною артилерією; можливість маневру вогнем обмежується внаслідок труднощів отримання малих відстаней стрільби, оскільки двигун некерованої ракети працює до повного вигорання палива; в конструктивному відношенні некерована ракета більш складна, ніж звичайний артилерійський постріл; маса БЧ становить меншу частину загальної маси ракети; стрільба супроводжується добре помітними демаскуючими ознаками - полум'ям і димом; відбуваються значні перерви між залпами із-за необхідності зміни позицій і перезарядження пускових установок.

В даний час реактивні системи залпового вогню перебувають на озброєнні сухопутних військ США, ФРН, Японії, Іспанії, Ізраїлю, ПАР, України, Росії, Австрії, Бразилії.

Реактивна система залпового вогню - один з типів артилерійських систем, призначений для ураження відкритої і укритої живої сили противника, неброньованої техніки і бронетранспортерів в районі зосередження артилерійських і мінометних батарей, командних пунктів і інших цілей, а також для проведення дистанційного мінування місцевості.

В основі дії системи лежить реактивний принцип. Комплекс озброєння включає багатозарядну пускову установку, реактивні снаряди (некеровані ракети, реактивні глибинні бомби), транспортну або транспортно-зарядну машину та інше обладнання. Система несе в собі зазвичай більше десятка реактивних снарядів, кожен з яких має свій окремий ствол для запуску.

З вище поданого і аналізу інформації без вказівки тимчасових рамок аналізованого періоду, можна зробити наступні основні висновки:

основний тип снаряда - некерований; Розроблені та ведуться розробки некерованих, коректованих і керованих реактивних снарядів. За розглянутий період максимальна дальність польоту снарядів була збільшена з 7500-10 000 м до 70 000, 100 000-150 000 м;

основні типи головних частин некерованих, коректованих і керованих снарядів: осколково-фугасні, касетні у спорядженні кумулятивно-осколковими бойовими елементами, протитанковими і протипіхотними мінами. Ведуться роботи по створенню нових типів корисних навантажень;

основний тип установки реактивної артилерії - бойова машина. В основному, нові БМ оснащуються транспортно-пусковими контейнерами. Установки стали основою для створення морських систем залпового вогню;

радянські системи стали базовими для розробки варіантів бойових машин, що буксируються і переносних реактивних пускових установок у різних країнах; У більшості країн-користувачів РСЗВ виникла необхідність їх заміни на сучасні;

використовуючи елементи систем, розроблених і набутих у радянські часи, створені системи з можливістю складання на власній території;

закуповуються нові зразки озброєння і (або) розробляються власні зразки.

Ващук Д.С.

курсант 3 курсу ФПФПВВ
ННІПФМГБВВ НАВС

ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТКУ РЕАКТИВНИХ ПРОТИПІХОТНИХ ВОГНЕМЕТІВ

У доповіді розглянута історія виникнення та розвитку реактивних протипіхотних вогнеметів, приведені тактико-технічні характеристики вогнеметів та класифікація сучасних запалюючих сумішей іноземних держав.

Характер бойових дій в локальних збройних конфліктах останніх років істотно змінився. Як правило, вони відбуваються без чітко позначених ліній фронту, за відсутності безпосереднього зіткнення частин і навіть підрозділів один з одним, при високому ступені їх тактичної і вогневої самостійності.

Ведення бойових дій в місті характеризується винятковою складністю і напруженістю. Вони ведуться на близьких дистанціях, в тісному зіткненні з противником, одночасно на декількох рівнях. У цих умовах для вогневої підтримки підрозділів особливої ролі набуває зброя, яка переноситься особовим складом. Ніякі альтернативні засоби поразки в найближчому майбутньому по ефективності використання, ваговому навантаженню на військовослужбовця, маневреності, економічності виробництва не здатні замінити сучасні засоби ближнього бою. Зміна характеру бойових дій,